

siavash_d@yahoo.com

سیاوش دانشمند

جهان به شما خیره شده است!

سمت دادن به رویدادهای سیاسی در کشورهایی مانند ایران مطابق با جهت دیپلماتیک دولتهایشان است، انعکاس این سه رویداد هم تماماً از سر ترس بود. اعتصاب نفت کابوسی را در اذهان اینها زنده کرد که در انقلاب ۵۷ نهایتاً به سرنگونی رژیم شاهنشاهی منجر شده بود. ماجرای ۱۸ تیر نیز محاسبات و تئوریهای سطحی شان را در باب "لیبرالیزه" شدن اسلام و حکومت اسلامی پوچ اعلام کرد و "انقلاب دوم ایران!" را تیتیر نشریاتی مانند اکونومیست کرد. و اکنون،

تظاهرات جوانان - تهران ۹ آبان

در سالهای اخیر، و تا جایی که به مبارزه مردم ایران مربوط میشود، سه بار رسانه های بین المللی نسبت به وقایع سیاسی ایران واکنش نشان دادند. اولی اعتصاب کارگران نفت در سال ۷۶ بود. بار دوم با وقایع ۱۸ تیر و عروج جنبش سرنگونی جمهوری اسلامی. و بالاخره، بعد از دو هفته سکوت، عکس العمل نشان دادن نسبت به موج جدید جنبش اعتراضی جوانان در هفته های اخیر.

بجز این چند مورد، بلندگوهای رسانه ها دائماً در دفاع از جناحی از حکومت و بر علیه مردم ایران و خواستهای واقعی شان

جار زدند و قلم نویسندگان های غربی، که اساساً ابزار سیاست موابج بگیرشان دائماً بر این مبنا چرخیده است. برای رسانه هستند، و خط حاکم بر آنها

ادامه در صفحه ۲

سومین کنفرانس
مدوسا
نه روسری
نه توسری

صفحه ۴

جوانان و
جمهوری
اسلامی

صفحه ۳

فرم درخواست

عضویت در

سازمان

جوانان

کمونیست

صفحه ۴

رادیو انترناسیونال

۲۵ متر

۱۱۶۳۵ کیلوهرتز

۸ تا ۸:۴۵ شب

بوقت تهران

radio7520@yahoo.com

به دیگران اطلاع بدهید

تلفن:

0044 771 461 1099

اطلاعات و پیامگیر رادیو

0044 208 962 2707

گفتگو با مهنوش موسوی

صفوف خودشان است که چمدانهایشان را بسته اند. روزهای آخر حکومت شاه هم همین اتفاق افتاد. اما نفس این که ایسنا و سران حکومت به این رضایت میدهند که حضور جوانانی که رپ میرقصیدند، دخترانی که بدون حجاب و روسری وسط خیابان برک میزدند و جوانانی که شعار میدادند را انکار نکنند، به آن حتی با دادن درجه غیر سیاسی اقرار کنند، خودش نشان میدهد که چه لرزی بر صفوفشان افتاده است. به مرگشان گرفته اند که

ادامه در صفحه ۲

می آید. همین که یک حکومتی دارد پیام میفرستد، دست به دعا بر میدارد که باور کنید این یکی هنوز علیه من نبود، یعنی انتظار آمدن آن یکی را مدتهاست که میکشد. حتی اگر قبول کنیم که واقعاً این لیچارهایی که ایسنا سر هم کرده راست باشد. این حرف در عین حال جوک است، خودشان هم این را میدانند. دفاع خود اینها برای تبدیل کردن تظاهرات مردم به تجمع فرهنگی تماماً سیاسی است. ایسنا به من و شما و جوانانی که خودشان میدانند به چه خاطر در میدان محسنی و هفت حوض نارمک تهران و دروازه دولت اصفهان جمع شده بودند نیست که مدال غیر سیاسی بودن میدهد. خطابه

دادن سیاسی علیه حکومت کرده که مورد استقبال جوانان واقع نشده و از قول جوانان عنوان میکند که آنها خواهان سیاسی شدن تجمعات خود نبودند. نظر و ارزیابی شما در این باره چیست؟
مهنوش موسوی: هم ایسنا و هم همه کسانی که تجمعات اعتراضی و سیاسی جوانان را در هفته های اخیر غیر سیاسی و فرهنگی و به خاطر فوتبال نامیدند، حرف اول و آخرشان این است که این تجمعات ضد حکومت نبود. سیاسی نبود، یعنی ضد حکومت نبود. خود این حرف یعنی اینکه این حکومت دارد روزشماری میکند که کی این غول به خیابان

جوانان کمونیست: شب چهارشنبه در ایران، شهرهای تهران و اصفهان و کازرون و شهرضا و لاهیجان و رشت و ورامین و شهرهای دیگر بعد از مسابقه فوتبال، شاهد تجمعات اعتراضی و گسترده جوانان بر علیه حکومت بود. این اعتراضات حتی چنان پر قدرت بود که سکوت گورستانی رسانه های عمومی را در غرب نیز شکست و منعکس شد، این در حالی است که خبرگزاری ایسنا ادعا کرده است که تجمعات مردم یک تجمع فرهنگی و به هیچ عنوان سیاسی و گسترده نبود. ایسنا مثلاً به این اشاره میکند که در هفت حوض نارمک تهران تنها چند ده نفر شروع به سر

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

جهان به شما خیره شده است!

اعتراضات هفته های اخیر جوانان در ایران است که اینها را شوکه کرده است. پیشتر نیز بر این آگاه بودند که این نسل به نمایش مسخره "اسلام میانه رو" و "جمهوری اسلامی دوم" نه تنها تسلیم نشد که اساساً مدتهاست که از آن عبور کرده است. میدانند که اگر کسی قرار است حریف اسلام سیاسی در ایران بشود و به این اعتبار منطقه را از یک غده سرطانی تروریستی برهاند، همین نسلی است که پا به میدان تعیین تکلیف سیاسی با رژیم اسلامی گذاشته است. نسلی که، بویژه در شرایط بین المللی اخیر، فرصتی یافته است که جنگش با رژیم اسلامی به فرجام برساند.

باید تاکید کرد که انعکاس این رویدادها در رسانه ها و روزنامه های معتبر اروپا و آمریکا، اگرچه مثبت است و باید تلاش شود که انعکاس مرتب این رویدادها به اینها تحمیل شود، اما به دلیل حمایت از مردم ایران و خواستهایشان نیست. برعکس، هدف "اعلام خطر" سیاسی و تلاش برای تاثیرگذاری بر روند وقایعی است که مستقل از آنها و راه حل های "مطلوب" آنها در ایران شروع شده است. اینها اگر یک ذره به وجدان

اخیر سیاست کنار آمدن با حکومت اسلامی را داشتند و طرفهای بزرگ تجاری ایران محسوب میشوند. معنی این اظهار صرفاً اقتصادی نیست. سیاسی است. به زبان آدمیزاد یعنی در ایران برای سرمایه امنیت وجود ندارد. آن درجه ثبات سیاسی لازم که سرمایه بتواند کارش را پیش ببرد موجود نیست. یعنی هر زمان ممکن است ناآرامیهای داخلی و طغیان عمومی علیه جمهوری اسلامی همه چیز را به هم بزند. این نتیجه گیری منطقاً میتواند به تجدید تعریف در سطح روابط سیاسی و دیپلماتیک با رژیم اسلامی هم منجر شود. اما مستقل از اینکه اینها در چه بالانسی از روابط سیاسی و دیپلماتیک و اقتصادی قرار خواهند گرفت، واقعیت اینست که نیروی عظیم در خود جامعه ایران تمام محاسبات و روندهای مطلوب اینها را بهم زده است. این نیرو سند شکست جمهوری اسلامی است. این نیرو هم سد سانسور رسانه ها را شکست، آنها در اوضاع بین المللی امروز که همه چیز تحت الشعاع مسائل در افغانستان است، و هم دارد کشورهای اروپائی را به باز تعریف در نگرش نسبت به واقعیات سیاسی ایران وادار میکند.

اخطارهای معنی دار
در شرایطی که وزرای کشورهای اروپائی به ایران سفر میکنند و هر ژست و حرف بی سر و ته خاتمی را سندی بر درستی تداوم رابطه شان با رژیم اسلامی قلمداد میکنند، در همین هفته مرکز مطالعات استراتژیک اقتصادی اتحادیه اروپا به دولتهای اروپائی توصیه کرد که از سرمایه گذاری دراز مدت در ایران پرهیز کنند. اینها کسانی اند که در سالهای

واقعیات خود را دیکته میکنند

اعتراف میکنند که جوانان ایران بشدت غربی هستند. درست میگویند. این حقیقتی است که ما سالها گفته ایم و اینها از قبول آن طفره رفتند. بجای قبول این حقیقت گفتند که اسلام "فرهنگ" آنهاست. رویشان را از تعدی روزمره رژیم نسبت به زنان و جوانان برگرداندند. تلاش کردند که مردم ایران را یکجا طرفدار خاتمی و دیگر مرتجعین شریک در رژیم اسلامی معرفی کنند. بارها و بارها، درست در شرایطی که اینها در خلسه "اسلام اصلاح طلب" بودند، گفتیم و نوشتیم که صحنه های سیاست در ایران با سرعت فیلم تند شده عوض میشوند و شگفتی ها جلو صحنه می آیند. گفتیم که مردم ایران عمیقاً از رژیم اسلامی متنفرند. ما حقایق زیادی را در بدترین شرایط مرتباً گفتیم و بر آنها پای فشردیم. گفتیم که مستقل از تمام این جار و جنجالها و پروپاگاندهای رسانه ها، این واقعیات سر سخت و بنیادی در آن جامعه هستند که نهایتاً خود را دیکته میکنند. و این اتفاقی است که امروز شاهد آن هستیم. جنبش سرنگونی جمهوری اسلامی پرشتاب تر میشود. هم اکنون جنبش اعتراضی جوانان، بعنوان یک فاکتور و یک وزنه مهم در اوضاع سیاسی ایران، مطرح است. جهان این حقیقت را برسمیت شناخته و به آن خیره شده است. آنچه میماند مسیری است که

سرمایه داری یا سوسیالیسم انتخابی است که از آن گریزی نیست. تنها یک حکومت سوسیالیستی است که میتواند آزادی و خوشبختی و رفاه همگانی را تضمین کند و جامعه ایران را از یک قرن استبداد و ارتجاع ملی و مذهبی خلاص کند. سوسیالیسم تنها راه نجات بشریت امروز در مقابل تمام مصائبی است که جامعه سرمایه داری و حکومتهای رنگارنگش برای مردم به ارمغان آورده است. همه چیز برای ساختن چنین جامعه ای مهیا است.

نبود. صدای فریاد جوانان و شعارهایشان بلند بود، از جمله شعارهایشان توپ تانک فشفشه، آخوند باید کشته شه! یا مرگ یا آزادی، آخوند خدایی میکنه مردم گدایی میکنند، بسیجی برو گمشو!

این جنبشی نیست که به کمتر از سرنگونی رضایت بدهد. اما یک جنبش منسجم نیست، محل تلاقی جنبشها و آرزوهای مختلف است. چه باید مهر خودش را به این جنبش بزند. این جنبش را به سمتی ببرد که از آن صدای آزادی و برابری زن و مرد می آید، صدای رفاه و برابری می آید، صدای آزادی بدون قید و شرط سیاسی می آید، صدای بر چیدن تمام و کمال بساط مذهب می آید. این جنبش را باید در خواستها و اهداف و سمتی که میروید پلازیزه کرد. سهم و سفره

شخصی و ضد شورش در خیابان. هزاران هزار نفر در هفته های اخیر بازداشت شده اند. زندان اوین جای سوزن انداختن نیست. فکر میکنم کارکنان ایسنا قبل از اینکه مهلت پس گرفتن این چرندیات را پیدا کنند، دفتر و دستکششان به دست مردم خواهد افتاد.

جوانان کمونیست: ارزیابی خود شما از روند پیشروی جنبش جوانان علیه حکومت چیست؟
مهرنوش موسوی: جوانان به خانه بر نمیگردند. این جنبش جانی تازه گرفته، مردم بوی ضعف و زبونی این مومیایی ها را شنیده اند. مدارس و دانشگاهها و کوچه ها و محلات مختلفی جنب و جوش عجیبی پیدا کرده است. خیابانهای بسیاری از شهرها در بزنگاه پس از فوتبال دست حکومت

گفتگو با مهرنوش موسوی

به تب راضی شده اند. این همان رژیمی بود که برای خیلی کمتر از اینها دسته دسته جوانان را در ملأ عام فلک میکرد، جوانان را ضد مظاهر اسلامی و مخالف مشاهیر مذهبی و حکومتی خطاب میکرد. این حکومت را در عرض ۳ هفته جوانان گوشه دیوار گذاشته مجبورش میکنند که رقص و رژه روی حجاب را به هر دلیلی تحمل کند. نیروهای انتظامیشان دستور داشتند که تحمل کنند، گفته بودند که این مردم را با تیر درکردن و غیره نمیشود به خانه فرستاد. سیاستشان این بود که با دم شیر بازی نکنند. تازه به نظر من این حرفها را ایسنا باید به رهبرشان میزد.

ادامه در صفحه ۳

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

جوانان و جمهوری اسلامی

بهرام مدرسی

کند که جامعه مورد علاقه او تشابهی با جمهوری اسلام و قرآن ندارد. جمهوری اسلامی به زندان انداخت و کشت، سنگسار کرد و وحشت را بر زندگی همه حاکم کرد.

۲۰ سال بعد از آن روزهای سیاه جوانان دوباره به خیابانها آمده‌اند. اینبار دیگر با دیدن گشتهای نارالله و نهی از منکر خود را مخفی نمیکنند، علناً می‌ایستند و مترصد بهانه‌های هستند که با آنها درافتند. ترس دیگر فاکتوری نه برای جوانان بلکه برای جمهوری اسلامی است. رژیم که صدای پای آمدن نسلی که جانش به لبش رسیده‌است را می‌شنود، نسلی که می‌خواهد خود مقدرات زندگی خود را رقم زند و با هر سوتی به خیابان میریزد، دیگر نه مایه محل قدرت مانپولیرن کردن جوانان را دارد و نه برادران پاسدار قدرتی برای ارباب دارند. دورجدیدی برای جوانان آغاز شده‌است. جوانان در محلات، دانشگاه‌ها و مدارس رو به عمل

این واقعیت که اکثریت زندانیان و اعدام‌شدگان بیش از ۲۰ سال حکومت جمهوری اسلامی، میانگین سنی بین ۱۶ تا ۳۰ سال داشته‌اند تصویری واقعی از بلایی که جمهوری اسلامی برسر جوانان آورد را بدست میدهد. جوانان شاید پرتحرک‌ترین بخش جامعه‌ایران در دوران اعتراضاتی بودند که به سرنگونی رژیم شاه انجامید. خود این اما عجیب نیست. این جوانانند که معمولاً قبل از همه به خیابانها میریزند، شهادت از خود نشان میدهند و با صراحت به نرمهای عادی یک جامعه نه میگویند.

خواستها و آرزوهای جوانان آینه تحولات آتی آن جامعه است. این چیزی است که در ایران هم اتفاق افتاد. در جریان تحولات سیاسی سالهای ۵۷ تا ۶۱، طیف بسیار وسیعی از جوانان در محلات، دانشگاهها و مدارس به سازمانهای سیاسی که عموماً مخالف جمهوری اسلامی بودند، پیوستند و این نه جوانان بود به حاکمیت اسلام و قرآن بر زندگی آنها. بسیاری از آنها روانه زندان و یا اعدام شدند و این انتقام جمهوری اسلامی از نسل جوانی بود که علناً در خیابان بود، سرش را بالا میگرداند و ابایی از این نداشت که با صدای بلند اعلام

سیاسی آورده‌اند و این واقعیتی است که دیگر همه میدانند. قوانین قرون وسطایی جمهوری اسلامی، مجریان این قوانین و کلیت رژیم اسلامی دیگر برای آنها شوخی تلخ تاریخی است که عمرش به پایان رسیده‌است.

شده‌است بیشتر از اینکه وحشت ایجاد کند باعث خنده‌میشود. شرایط امروز فاکتورهای دیگری را هم به تمام واقعیات بالا اضافه کرده‌است: ۱۱ سپتامبر! در نشان به بازار بیکاران جامعه میپیوندند. میدانند که نمیشود در دنیای تحولات انفورماتیک به داستان صحرای کربلا باور داشت. میدانند که شرف باکرگی مسخره‌است. می‌خواهند که جوانی ربه‌ده‌شده‌شان را باز یابند، میدانند که زن و مرد برابرند. میدانند

تظاهرات جوانان - تهران ۹ آبان

جمهوری اسلامی از نظر آنان به‌رحال باید برود و رفتنی است. ترور و وحشت این سلاح ۲۰ ساله حکومت اسلام دیگر کند

که... آنها به خیابان آمده‌اند و ابایی ندارند از اینکه خواسته‌های خود را اعلام دارند. و تمام اینها

گفتگو با مهنوش موسوی

بسیاری را همین رفت و آمدها و تحولات کمونیست میکند. هیچ دوره ایی مثل الان برای تبدیل کمونیسم به پرچم آرزوها و آمل جوانان و فعالین و پرشورهای این دوره آماده نبوده است. من خودم یکی از سازماندهندگان انقلاب ۵۷ در جنوب شهر تهران هستم، دانش آموزانی که از یک درگیری خیابانی به خانه برمیگردند، تشنه هستند، سؤال دارند، در جستجو هستند. کتابهای کاپیتال مارکس، مانیفست و کتابهای کمونیستی در چنین دوره هایی در همین اجتماعات حتی رد و بدل میشد. بحث راه میفتاد. موافق و مخالف در مقابل هم می ایستادند. این جنبش فقط جنبش روز تظاهرات نیست. کمونیستهای جوان و فعالین چپ پر شور این حرکات

و چپ را سرگرم اتحاد کرده کلاه گشادی سر همه مردم بگذارند. قدرت ما در این است که اینقدر مرزها را درست و شفاف نشان مردم بدهیم که شکی برای انتخاب چپ در جامعه نماند. باید یک صفی از فعالین آگاه و کمونیست این جنبش همین الان شمره این جنبش و تحرک اخیر را جمع کنند، جوانان پر شور و فعال این دوران را بسیج و آگاهی سیاسی و طبقاتی آنها را تعمیق و پایشان را محکم به جنبش خودشان وصل کنند. جوانان کمونیست که میدانند و می‌خواهند جنبش خودشان یعنی جنبش کمونیسم کارگری در تحولات سیاسی آتی در ایران مهر خود را بر اوضاع بکوبد، باید در جهت شناساندن و اعتلای این جنبش تلاش کنند. جوانان

خواب خامنه‌ای ها و خاتمی‌ها را ربه‌ده‌است. شرایط امروز فاکتورهای دیگری را هم به تمام واقعیات بالا اضافه کرده‌است: ۱۱ سپتامبر!

توحشی که اسلام سیاسی در ۱۱ سپتامبر از خود نشان داد در واقع اعلام غیرقابل تحمل بودن این توحش قرون وسطایی در بعدی جهانی بود. مستقل از اینکه دولت آمریکا و متحدانش چه نقشی در این میان بازی میکنند، یک چیز محرز است. عمر حکومت‌های اسلامی به پایان رسیده‌است!

این پیش از هر چیز یخه رژیم اسلامی در ایران را می‌گیرد، سرنگونی رژیم اسلامی و تحولاتی که در نتیجه آن کل منطقه را فرا خواهد گرفت بسیار فراتر از سرنگونی طالبان خواهد بود. از بخت بد رژیم اسلامی تحولات بعد از ۱۱ سپتامبر مصادف شده است با مسابقات فوتبال و این امکانی اجتماعی به جوانانی که در کمین رژیم اسلامی نشست‌اند میدهد، امکانی که

ادامه در صفحه ۴

شود. جنبشی میتواند به کم رضایت ندهد و وسط راه متوقفش نکنند که در حین پیشروی و بدون اینکه با توقفش مهلت منصور حکمت باید وسیعاً چاپ و منتشر و دست به دست بچرخد و خوانده شود و بحث شود. باید برای خیلی ها روشن شود که اگر کمونیسم کارگری هدایت این جنبش را بگیرد به کجا میبرد و به چه قله ایی میرساند و اگر سایر جنبش های دیگر سر این جنبش را کج کنند از چه ناکجا آبادی سر در می آورد. یک کار پر جنب و جوش و تحرک بالای سیاسی در جریان این جنبش لازم است که دست جوانان و فعالین کمونیست را میبوسد. باید سعی کرد زمینی که این جنبش روی آن راه میبرد را محکم و سفت کرد. باید کاری کرد که وسط معرکه اگر کسی بلند شد و شعار حمایت از برادران ارتشی را داد، صدها نفر بلند شده و بدانند که این ارتش اصلاً قرار است بالا تا پایین منحل

برنامه رادیویی سازمان

جوانان کمونیست

از

رادیواترناسیونال

۲۵ متر

۱۱۶۲۵ کیلو هرتز

هر هفته شنبه‌ها

۸:۳۰ تا ۸:۴۵ شب

بوقت تهران

به دیگران اطلاع بدهید

دست مذهب از زندگی مردم کوتاه!

جوانان و جمهوری اسلامی

تا اینجا بخوبی از آن استفاده شده است. زکات زیادی را نباید از سران و همکاران رژیم اسلامی، طرفداران دوم خرداد و خامنه‌ای ها برای فهمیدن این انتظار داشت که فوتیال بهانه است! فعلا

دلشان را به این خوش کرده‌اند که به هم‌دیگر درگوشی بگویند که شعارها سیاسی نبودند! تعداد کمی شعار سیاسی میدادند و . . جنش جوانان اما راه خود

را میرود، این جنش چنان سیاسی است که حتی به ماندن ذره‌ای از حکومت اسلامی هم رضایت نمیدهد. برابری کامل زن و مرد را میخواهد، آزادی میخواهد، میخواهد که مذهب دستش را از زندگی آنها کوتاه کند، حکومت مذهبی نخواهد، رفاه اجتماعی میخواهد، سرنگونی آنها را میخواهد!

زمانی جوانانی که علیه رژیم شاه تظاهرات میکردند در روزنامه‌های آنوقت خواندند که از هاری رئیس حکومت نظامی تهران گفته بود شعارهایی که در خیابانها شنیده میشوند شعار واقعی نیستند بلکه عده‌ای این

شعارها را شبانه از ضبط صوت پخش میکنند. فردایش مردم شعار میدادند: از هاری گوساله، اینم دیگه شعاره؟ شعار که پا ندازه!

تاریخ تکرار میشود!

اطلاعیه مطبوعاتی ۵

سومین کنفرانس مدوسا نه روسری نه تو سری

جنش برابری طلبی زنان در ایران از ۱۳۵۷

مدوسا سومین کنفرانس خود را در لس آنجلس، آمریکا در تاریخ ۱۹ و ۲۰ ژانویه ۲۰۰۲ برگزار میکند. جنش برابری طلبی زنان از انقلاب ۵۷ وارد دوره نوینی شد و دچار تحولات بسیار عمیقی گردید. در کنفرانس سوم مدوسا این جنش، تحولاتی که از سرگذرانده، و آینده آن از زوایای مختلف مورد تحلیل و بررسی قرار میگیرد. سخنرانان: **شهره آغداشلو، مینا احدی، مهناز افخمی، الهه امانی، هما سرشار، نهضت فرنودی، اعظم کم گویان، آذر ماجدی، آذر نفیسی، پرتو نوری علاء**

محل کنفرانس: دانشگاه یوسی ال ا

علاقتمندان شرکت در کنفرانس میتوانند از طریق زیر با ما تماس بگیرند.

تلفن: ۱۷ ۵۰ ۵۳۳ ۷۷۶ ۴۴+

فکس: ۸۵ ۸۳ ۱۳۵ ۸۷۰ ۴۴+

تلفن-فکس ۸۹۷۱ ۳۱۴ (۹۱۶) آمریکا

azarmajedi@yahoo.com

فرم درخواست عضویت در سازمان جوانان کمونیست

دراهم مبارزه برای یک جامعه آزاد و برابر به سازمان جوانان کمونیست بپیوندید!

نام و نام خانوادگی:

سال تولد:

آدرس پستی:

تلفن:

تاریخ:

آدرس e mail:

امضا:

لطفا فرم را به آدرس پستی زیر بفرستید.

جوانان کمونیست

نشریه سازمان جوانان کمونیست

سر دبیر: بهرام مدرسی

تلفن:

0049 174 944 0201

آدرس سایت :

www.jawanan.org

email: javanane-komunist@web.de

Jawanan

آدرس پستی:

Postfach 62 05 15

10795 Berlin /

Germany

تلفنهای تماس با دبیران سازمان جوانان کمونیست در اروپا:

0045 28 15 94 06

دانمارک: لایلا ضمیر نژاد

0044 776 110 66 83

انگلستان: فرشاد پویا

0049 173 2 98 98 98

آلمان: نه‌به‌ز احمدزاده

0046 70 48 68 64 7

سوئد: مریم طاهری

0049 172 295 76 03

دبیرسازمان جوانان کمونیست، بهروز مدرسی

از این سایت‌ها دیدن کنید: www.haftegi.com www.rowzane.com

www.wpiran.org www.hambastegi.org

www.wpibriefing.com www.medusa2000.com

به سازمان جوانان کمونیست بپیوندید!